

عنوان مقاله:

راهکارهای تولید علم دینی مبتنی بر نظریه ی آیت الله جوادی آملی

محل انتشار:

دوفصلنامه نسیم خرد، دوره 2، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

مهدی موحد - گروه فلسفه اسلامی، مرکز آموزش تخصصی فلسفه اسلامی، حوزه علمیه قم

خلاصه مقاله:

در این پژوهش که با روش توصیفی تحلیلی صورت پذیرفته نظریه ی خاص آیت الله جوادی آملی در خصوص تولید علم دینی، که به نظریه ی «علم دینی حداکثری» شهرت یافته، تبیین می شود. ایشان نظریه ی تولید علم دینی را به گونه ای سامان می دهد که در ضمن آن، هریک از مبادی معرفتی بشر، اعم از عقل، نقل، شهود و حتی تجربه ی حسی، ارزش و اعتبار خاص خود را به دست می آورند. پس از بررسی و دسته بندی آرای معظم له در خصوص معنای دقیق علم دینی، به تبیین راهکارهای تولید علم دینی از دیدگاه ایشان پرداخته، بیان می کند که ایشان با برداشتی جدید از معنای دین و رابطه ی آن با عقل، دست کم به سیزده راهکار مشخص در خصوص تولید علم دینی، مبتنی بر نظریه ی خود دست یافته اند که البته می توان این راهکارها را در رابطه ی طولی به «راهکارهای مرتبط با حوزه ی نظریه پردازی» و «راهکارهای مرتبط با حوزه ی عملیاتی و میدانی» دسته بندی کرد. نگارنده ابهاماتی بر این نظریه وارد می داند، که با بهسازی و رفع مشکلات این نظریه، می توان آن را مبنای مناسبی برای فعالیت های نظریه پردازانه و فعالیت های عملی در خصوص تولید علم دینی قرار داد.

کلمات کلیدی:

جوادی آملی، دین، اسلام، اسلامی سازی، علم دینی، راهکار تولید علم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1507662>

